

Sygn. akt. I 1 C 1007/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2023 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni - I Wydział Cywilny, Sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy Mateusz Berent

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Małgorzata Świst

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2023 r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa B. S. i K. S.

przeciwko N. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej N. P. na rzecz powodów B. S. i K. S. solidarnie kwotę 4736,01 zł (cztery tysiące siedemset trzydzieści sześć złotych jeden grosz) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 11 maja 2022 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanej N. P. na rzecz powodów B. S. i K. S. solidarnie kwotę 867 zł (osiemset sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

IV. nie obciąża pozwanej kosztami procesu w pozostałym zakresie.

Sygn. akt I 1 C 1007/22

UZASADNIENIE

I.

(żądanie i podstawa faktyczna pozwu)

1. Powodowie B. S. i K. S. wystąpili z powództwem przeciwko N. P., domagając się zasądzenia od pozwanej solidarnie na ich rzecz kwoty 4.840,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

2. W uzasadnieniu pozwu powodowie wskazali, że są najemcami lokalu nr (...) położonego w G. przy C. 22, który stanowi przedmiot własności Gminy M. G.. W przedmiotowym lokalu przed laty zamieszkała wraz ze swoimi dziećmi pozwana, która była konkubina syna powodów M. S.. Związek pozwanej i syna powodów rozpadł się, a powodowie nie wyrażali zgody na dalsze zamieszkiwanie pozwanej i jej dzieci w ww. lokalu. Na skutek wniesionego przez powodów pozwu, wyrokiem z dnia 10 grudnia 2019 r. w sprawie o sygn. akt I C 876/19 Sąd Rejonowy w Gdyni nakazał eksmisję pozwanej i jej dzieci z przedmiotowego lokalu, lecz do dnia wniesienia pozwu nie wyprowadzili się. Pomimo zamieszkiwania w przedmiotowym lokalu, pozwana nie uczestniczy w kosztach jego utrzymania. Do lipca 2020 r.

- gdy powodowie przebywali czasowo za granicą - w lokalu zamieszkiwali tylko pozwana i jej dzieci. W tym czasie pozwana regulowała tylko należność za energię elektryczną. W niniejszej sprawie powodowie domagają się zapłaty części kosztów utrzymania lokalu za okres od maja 2019 r. do stycznia 2022 r., w tym: 1/3 kosztów całości poniesionych kosztów opłat eksploatacyjnych i opłat za gaz za okres od maja 2019 r. do lipca 2020 r. w kwocie 2.044,55 zł, a także 1/5 kosztów opłat eksploatacyjnych, opłat za gaz i energię elektryczną za okres od sierpnia 2020 r. do stycznia 2022 r. w kwocie 2.795,65 zł.

(pozew, k. 3-8)

3. Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w dniu 21 czerwca 2022 r. Referendarz Sądowy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, k. 49)

II.

4. Pozwana wywiodła sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa. Uzasadniając swoje stanowisko zaprzeczyła, aby powodowie tylko czasowo przebywali we Francji i wskazała, że zamieszkiwali tam stale w latach 2001-2020. Nadto, podniosła, że do 2016 r. miała pełny wgląd do opłat za mieszkanie i media oraz uiszczala je sama ze swojego konta. Do 2019 r. pozwana dokonywała tylko opłat, o których była informowana. Po rozpadzie związku z M. S., powodowie nie zabronili jej dalszego zamieszkiwania w lokalu, nadto umówiła się z M. S., że nie pozwie go o alimenty, a on będzie uiszczal opłaty za mieszkanie. Gdy nie wywiązywał się z tej umowy, pozwana pozwała go o alimenty, a konflikt pomiędzy stronami zaczął się, gdy powodowie dowiedzieli się o wszczęciu sprawy alimentacyjnej. Od tego czasu pozwana nie miała wglądu do rachunków, gdyż powodowie ich nie udostępniali. Pozwana zakwestionowała także wyliczenia powodów i wskazała, że częściowo dokonywała opłat za prąd.

(sprzeciw od nakazu zapłaty, k. 54-57)

III.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

5. Powodowie B. S. i K. S. są najemcami lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w G.. Właścicielem przedmiotowego lokalu jest Gmina M. G..

(dowód: umowa najmu lokalu mieszkalnego, k. 18-21)

6. Pozwana N. P. pozostawała w związku nieformalnym z synem powodów M. S.. Z tego związku pochodzi syn D. S.. W trakcie trwania tego związku pozwana wprowadziła się do lokalu nr (...) przy ul. (...) w G.. W 2016 roku pozwana rozstała się z partnerem, lecz nie opuściła ww. lokalu. W 2018 roku pozwana złożyła przeciwko M. S. pozew o alimenty. Pozwana nie otrzymuje środków utrzymania ani od byłego partnera ani od funduszu alimentacyjnego, utrzymuje się z wynagrodzenia w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę.

(dowód: przesłuchanie pozwanej N. P., płyta CD k. 181)

7. Wyrokiem z dnia 10 grudnia 2019 roku wydanym w sprawie o sygnaturze akt I C 876/19 Sąd Rejonowy w Gdyni nakazał pozwanej N. P. i jej dzieciom K. A. oraz D. S., aby opróżnili i opuścili lokal mieszkalny przy ul. (...) w G., a także orzekł o uprawnieniu K. A., N. P. i D. S. do zawarcia umowy najmu socjalnego lokalu, wstrzymując wykonanie eksmisji do czasu złożenia im przez Gminę M. G. oferty zawarcia umowy najmu socjalnego lokalu.

(dowód: wyrok z dnia 10 grudnia 2019 r., k. 12-13)

8. W okresie od maja 2019 roku do stycznia 2022 roku pozwana N. P. zamieszkiwała w przedmiotowym lokalu mieszkalnym nr (...) przy ul. (...) w G. wraz z córką. W powyższym okresie pozwana ponosiła częściowo koszty zużycia energii elektrycznej. W dniu 18 lipca 2020 r. w przedmiotowym lokalu zamieszkiwali również powodowie, którzy wrócili z Francji.

(dowód: przesłuchanie pozwanej N. P., płyta CD k. 181)

9. W okresie od maja 2019r. do stycznia 2022r. zobowiązanie z tytułu kosztów eksploatacyjnych naliczonych przez Zarząd (...) w G. w stosunku do lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w G. kształtowało się następująco:

10. - za maj 2019 r. w kwocie 338,19 zł;	27. - za październik 2020 r. w kwocie 378,88 zł;
11. - za czerwiec 2019 r. w kwocie 338,82 zł;	28. - za listopad 2020 r. w kwocie 378,88 zł;
12. - za lipiec 2019 r. w kwocie 338,82 zł;	29. - za grudzień 2020 r. w kwocie 378,88 zł;
13. - za sierpień 2019 r. w kwocie 338,82 zł;	30. - za styczeń 2021 r. w kwocie 378,88 zł;
14. - za wrzesień 2019 r. w kwocie 338,82 zł;	31. - za luty 2021 r. w kwocie 378,88 zł;
15. - za październik 2019 r. w kwocie 338,82 zł;	32. - za marzec 2021 r. w kwocie 378,88 zł;
16. - za listopad 2019 r. w kwocie 338,82 zł;	33. - za kwiecień 2021 r. w kwocie 378,88 zł;
17. - za grudzień 2019 r. w kwocie 338,82 zł;	34. - za maj 2021 r. w kwocie 378,88 zł;
18. - za styczeń 2020 r. w kwocie 375,82 zł;	35. - za czerwiec 2021 r. w kwocie 378,88 zł;
19. - za luty 2020 r. w kwocie 375,82 zł;	36. - za lipiec 2021 r. w kwocie 378,88 zł;
20. - za marzec 2020 r. w kwocie 375,82 zł;	37. - za sierpień 2021 r. w kwocie 663,78 zł;
21. - za kwiecień 2020 r. w kwocie 375,82 zł;	38. - za wrzesień 2021 r. w kwocie 663,78 zł;
22. - za maj 2020 r. w kwocie 375,46 zł;	39. - za październik 2021 r. w kwocie 670,80 zł;
23. - za czerwiec 2020 r. w kwocie 375,46 zł;	40. - za listopad 2021 r. w kwocie 670,80 zł;
24. - za lipiec 2020 r. w kwocie 375,46 zł;	41. - za grudzień 2021 r. w kwocie 670,80 zł;
25. - za sierpień 2020 r. w kwocie 375,46 zł;	42. - za styczeń 2022 r. w kwocie 670,80 zł.
26. - za wrzesień 2020 r. w kwocie 375,46 zł;	

(dowód: dane syntetyczne za lata 2019-2022, k. 24-25, zawiadomienia o zmianie wysokości opłat, k. 34-35, dane syntetyczne za okres od maja 2019r. do stycznia 2022r., k. 133-134)

43. W okresie od maja 2019 roku do stycznia 2022 roku powodowie dokonali na rzecz Zarządu (...) w G. płatności z tytułu opłat eksploatacyjnych w łącznej wysokości 17.566 zł.

(dowód: potwierdzenia dokonania przelewów bankowych, k. 29-33, dane syntetyczne za okres od maja 2019 r. do stycznia 2022 r., k. 133-134)

44. Z tytułu rozliczeń za pobrane paliwo gazowe do punktu poboru przy ul. (...) w G. sprzedawca gazu (...) sp. z o.o. wystawił następujące faktury:

- nr (...) na kwotę 171,52 zł z terminem płatności 1 lipca 2019 r., opłacona w dniu 2 sierpnia 2019 r.,
- nr (...) na kwotę 171,52 zł z terminem płatności 29 sierpnia 2019 r. opłacona w dniu 24 sierpnia 2019 r.;
- nr (...) na kwotę 171,52 zł z terminem płatności 29 października 2019 r. opłacona w dniu 21 listopada 2019 r.;
- nr (...) na kwotę 171,52 zł z terminem płatności 30 grudnia 2019 r. opłacona w dniu 17 stycznia 2020 r.;
- nr (...) na kwotę 57,61 zł z terminem płatności 4 maja 2020 r. opłacona w dniu 24 września 2019 r.;
- nr (...) na kwotę 50,38 zł z terminem płatności 2 lipca 2020 r. opłacona w dniu 21 listopada 2019 r.;
- nr (...) na kwotę 50,38 zł z terminem płatności 1 września 2020 r. opłacona w dniu 21 listopada 2019 r.;
- nr (...) na kwotę 54,89 zł z terminem płatności 16 września 2020 r. opłacona w dniu 17 stycznia 2020 r.;
- nr (...) na kwotę 50,38 zł z terminem płatności 2 listopada 2020 r. opłacona w dniu 21 listopada 2019 r.;
- nr (...) na kwotę 50,38 zł z terminem płatności 4 stycznia 2021 r. opłacona w dniu 21 listopada 2019 r.;
- nr (...) na kwotę 1.672,71 zł z terminem płatności 9 marca 2021 r. opłacona w dniu 7 maja 2021 r.;
- nr (...) na kwotę 131,95 zł z terminem płatności 15 kwietnia 2021 r. opłacona w dniu 19 lutego 2021 r.;
- nr (...) na kwotę 131,95 zł z terminem płatności 17 maja 2021 r. opłacona w dniu 24 maja 2021 r.;
- nr (...) na kwotę 976,48 zł z terminem płatności 7 czerwca 2021 r. opłacona w dniu 14 czerwca 2021 r.;
- nr (...) na kwotę 131,95 zł z terminem płatności 15 czerwca 2021 r. opłacona w dniu 16 czerwca 2021 r.;
- nr (...) na kwotę 131,95 zł z terminem płatności 15 lipca 2021 r. opłacona w dniu 13 lipca 2021 r.;
- nr (...) na kwotę 387,95 zł z terminem płatności 3 sierpnia 2021 r. opłacona w dniu 6 sierpnia 2021 r.;
- nr (...) na kwotę 131,95 zł z terminem płatności 16 sierpnia 2021 r. opłacona w dniu 10 sierpnia 2021 r.
- nr (...) na kwotę 477,71 zł z terminem płatności 18 stycznia 2022 r. opłacona w dniu 4 lutego 2022 r.;
- nr (...) na kwotę 86,39 zł z terminem płatności 18 stycznia 2022 r. opłacona w dniu 4 lutego 2022 r.

(dowód: pismo (...) sp. z o.o. z dnia 16 sierpnia 2021r., wraz z zestawieniem faktur i wpłat, k. 26-28v, szczegółowy wykaz faktur, k. 107-111)

45. Powodowie dokonali na rzecz (...) sp. z o.o. z tytułu ww. faktur za dostarczone paliwo gazowe następujących wpłat:

- w dniu 2 sierpnia 2019 r. w kwocie 171,52 zł;
- w dniu 24 września 2019 r. w kwocie 171,52 zł;
- w dniu 21 listopada 2019 r. w kwocie 171,52 zł;
- w dniu 17 stycznia 2020 r. w kwocie 171,52 zł;
- w dniu 14 października 2020 r. w kwocie 50 zł;

- w dniu 28 listopada 2020 r. w kwocie 50 zł;
- w dniu 8 stycznia 2021 r. w kwocie 50 zł;
- w dniu 8 lutego 2021 r. w kwocie 50 zł;
- w dniu 19 lutego 2021 r. w kwocie 131,95 zł;
- w dniu 6 marca 2021 r. w kwocie 50 zł;
- w dniu 15 marca 2021 r. w kwocie 300 zł;
- w dniu 18 marca 2021 r. w kwocie 135 zł;
- w dniu 16 kwietnia 2021 r. w kwocie 434,31 zł;
- w dniu 7 maja 2021 r. w kwocie 434,31 zł;
- w dniu 24 maja 2021 r. w kwocie 131,95 zł;
- w dniu 14 czerwca 2021 r. w kwocie 1000 zł;
- w dniu 16 czerwca 2021 r. w kwocie 131,95 zł;
- w dniu 13 lipca 2021 r. w kwocie 131,95 zł;
- w dniu 6 sierpnia 2021 r. w kwocie 380 zł;
- w dniu 10 sierpnia 2021 r. w kwocie 131,95 zł;
- w dniu 4 stycznia 2022 r. w kwocie 190 zł.

(dowód: pismo (...) sp. z o.o. z dnia 16 sierpnia 2021r., wraz z zestawieniem faktur i wpłat, k. 26-28v, potwierdzenie dokonania przelewu bankowego, k. 43, szczegółowy wykaz faktur, k. 107-111)

46. Ponadto, powodowie dokonali także płatności na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z tytułu opłat za energię elektryczną:

- w dniu 16 kwietnia 2021 r. w kwocie 129,48 zł;
- w dniu 11 czerwca 2021 r. w kwocie 262,32 zł;
- w dniu 6 sierpnia 2021 r. w kwocie 265 zł;
- w dniu 18 października 2021 r. w kwocie 218 zł;
- w dniu 14 grudnia 2021 r. w kwocie 312,92 zł.

(dowód: odpowiedź na zgłoszenie z dnia 9 sierpnia 2021 r., k. 37, potwierdzenia przelewów z rachunku, k. 38-42, wykaz należności, k. 124-125, zestawienie należności, k. 120-122, wykaz płatności, k. 123)

47. Pismem z dnia 21 kwietnia 2022 r. powodowie – reprezentowani przez zawodowego pełnomocnika – wezwali pozwaną do zapłaty w terminie 7 dni od otrzymania wezwania kwoty 15.034,13 zł tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z ww. lokalu wyliczonego na podstawie faktycznych kosztów eksploatacyjnych oraz opłat za energię elektryczną i gaz poniesionych od kwietnia 2019r. do dnia wystawienia wezwania.

(dowód: wezwanie z dnia 21 kwietnia 2022r., k. 44-46 wraz z dowodem nadania, k. 47)

Sąd zważył co następuje:

IV.

48. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów oraz dowodu z przesłuchania pozwanej.

(ocena dowodów)

49. Oceniając zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy Sąd nie dopatrył się żadnych podstaw do kwestionowania wiarygodności i mocy dowodowej wymienionych powyżej dokumentów prywatnych. W odniesieniu wysokości opłat eksploatacyjnych oraz opłat za zużycie paliwa gazowego i energii elektrycznej, a także dokonanych przez powodów płatności Sąd poczynił ustalenia faktyczne na podstawie dokumentów rozliczeniowych przedłożonych przez wezwane osoby trzecie, tj. Zarząd (...) w G. oraz dostawców mediów, a więc przez podmioty niezależne, w żaden sposób nie związane ze stronami niniejszego sporu, toteż nie ma obaw, że przedstawiona dokumentacja została w jakikolwiek zmanipulowana dla celów niniejszego postępowania. Nadto, żadna ze stron nie wniosła zarzutów co do autentyczności i wiarygodności dokumentów prywatnych przedstawionych przez osoby trzecie. Sąd z urzędu również nie dostrzegł żadnych śladów podrobienia, przerobienia czy innej ingerencji.

50. Nadto, Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanej w zakresie faktu zamieszkiwania przez nią w lokalu nr (...) przy ul. (...) w G. w okresie objętym żądaniem pozwem, jej sytuacji finansowej, jak również co do tego, że dokonywała przez pewien czas płatności z tytułu opłat za energię elektryczną. W ocenie Sądu zeznania pozwanej były szczere, wewnętrznie spójne i niesprzeczne z innymi dowodami zebranymi w niniejszej sprawie.

V.

(rozstrzygnięcie i podstawa prawna powództwa)

51. Powództwo zasługiwało w znacznej mierze na uwzględnienie.

52. W niniejszej sprawie powodowie domagali się od pozwanej zajmującej bez tytułu prawnego lokal mieszkalny nr (...) przy ul. (...) w G. zapłaty części poniesionych przez nich kosztów opłat eksploatacyjnych oraz opłat za media. W związku z powyższym, podstawę prawną powództwa stanowił art. 18 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (tekst jednolity Dz.U. z 2022 r. poz. 172, dalej jako: ustawa o ochronie praw lokatorów, u.o.p.l.), zgodnie z którym osoby zajmujące lokal bez tytułu prawnego są obowiązane do dnia opróżnienia lokalu co miesiąc uiszczać odszkodowanie. Stosownie do art. 18 ust. 2 powołanej ustawy odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, odpowiada wysokości czynszu, jaki właściciel mógłby otrzymać z tytułu najmu lokalu. Jeżeli odszkodowanie nie pokrywa poniesionych strat, właściciel może żądać od osoby, o której mowa w ust. 1, odszkodowania uzupełniającego.

53. Przechodząc do szczegółowych rozważań należy wskazać, że pomiędzy stronami nie było sporu co do tego, że w okresie objętym żądaniem pozwu, tj. od maja 2019 roku do stycznia 2022 roku pozwana N. P. zamieszkiwała w lokalu nr (...) przy ul. (...) w G., którego powodowie są najemcami. Nadto, wobec prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 10 grudnia 2019 roku wydanego w sprawie o sygnaturze akt I C 876/19 w przedmiocie eksmisji pozwanej, nie budzi wątpliwości, że nie posiadała ona tytułu prawnego do zajmowania ww. lokalu mieszkalnego. Zważywszy, że w myśl cytowanych powyżej przepisów art. 18 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie praw lokatorów, do uiszczenia comiesięcznego odszkodowania zobowiązane są osoby zajmujące lokal bez tytułu prawnego, to uznać należało, że powództwo co do zasady zasługuje na uwzględnienie.

54. Główna oś sporu pomiędzy stronami dotyczyła wysokości roszczenia. Pozwana bowiem twierdziła, że w okresie objętym żądaniem pozwu częściowo pokrywała koszty zużycia energii elektrycznej. Nadto, kwestionowała przedstawione przez stronę powodową wyliczenie wysokości należności i zarzucała im, że nie wykazali, że nie ponosili

koszty utrzymania spornego lokalu mieszkalnego w żądanej wysokości. W ocenie Sądu powodowie w przeważającym zakresie zdołali jednak udowodnić wysokość poniesionej przez nich straty. Zważyć należy, iż na dochodzoną przez powodów kwotę składały się opłaty eksploatacyjne, opłaty za zużycie paliwa gazowego oraz opłaty za zużycie energii elektrycznej. W celu odparcia zarzutów pozwanej odnośnie niewykazania szkody, powodowie wnieśli o to, by Sąd zwrócił się do dostawców mediów oraz administratora budynku o informację o wysokości zobowiązania i wysokości dokonanych przez nich płatności. Jak bowiem wykazali we własnym zakresie nie mogli uzyskać takowych informacji.

55. Jak wynika z informacji przesłanej przed Zarząd (...) w G. w okresie od maja 2019 roku do stycznia 2022 roku suma należnych opłat eksploatacyjnych za lokal nr (...) przy ul. (...) wynosiła 13.890,07 zł (wraz z opłatami za wodę i kanalizację kwota należności - 15.263,80 zł). W tym czasie powodowie dokonali wpłat na łączną kwotę 17.566 zł, co pokryło całą należność za sporny okres. Powyższe fakty zostały potwierdzone za pomocą dokumentów prywatnych w postaci danych syntetycznych za okres od maja 2019 r. do stycznia 2022r., wykazu obrotów, a także miesięcznych naliczeń opłat.

56. Z kolei, ustalenia faktyczne w zakresie poniesionych przez powodów kosztów zużycia paliwa gazowego Sąd oparł na dokumentach przedłożonych przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Z przedstawionego zestawienia faktur oraz dokonanych płatności jednoznacznie wynika, że wszelkie należności z tytułu kosztów zużycia gazu – jakich zwrotu dochodzą powodowie w niniejszej sprawie – wynikały z faktur wystawionych przez (...) sp. z o.o. Nadto, w oparciu o powyższe dokumenty możliwe było ustalenie dat i wysokości wpłat z tytułu poszczególnych faktur. Porównując kwoty wskazane w pozwie z kwotami wynikającymi z przedstawionych przez dostawcę gazu dokumentów Sąd nie doszukał się żadnych nieścisłości. Podkreślić także należy, iż pomiędzy stronami nie było sporu, że w okresie spornym pozwana nie dokonywała żadnych wpłat z tytułu kosztów zużycia gazu, toteż należało przyjąć, że wszystkich wpłat dokonali powodowie.

57. Ponadto, w znacznej części powodowie udowodnili wysokość poniesionych przez nich kosztów zużycia energii elektrycznej. Zważyć należy, iż powodowie domagali się zapłaty należności z tytułu kosztów energii elektrycznych w następujących kwotach: 129,48 za kwiecień 2021 r., 132,44 zł za maj 2021 r., 260,32 zł za czerwiec 2021 r., 260,79 zł za lipiec 2021 r., 265 zł za sierpień 2021 r., 218 zł za październik 2021 r. i 196,91 zł za grudzień 2021 r. Z informacji uzyskanej od sprzedawcy energii elektrycznej (...) Spółki Akcyjnej w G. wynika niewątpliwie, że w dniu 16 kwietnia 2021 r. powódka dokonała zapłaty kwoty 129,48 zł, w dniu 11 czerwca 2021 r. kwoty 262,32 zł, w dniu 6 sierpnia 2021 r. kwoty 265 zł, w dniu 14 grudnia 2021 r. kwoty 312,92 zł, zaś w dniu 18 października 2021 r. powód zapłacił z tytułu zużycia energii elektrycznej kwotę 218 zł. W świetle zebranego materiału dowodowego, brak jest natomiast podstaw do uwzględnienia roszczenia o zwrot kwoty 132,44 zł należnej za maj 2021 r. Zważyć należy, iż na okoliczność poniesienia tego wydatku powodowie przedstawili jedynie potwierdzenie dokonania płatności mobilnej z dnia 24 maja 2021 r. Z treści tego dokumentu jednak nie wynika, aby płatność ta była dokonana na rzecz sprzedawcy energii elektrycznej, albowiem w tytule płatności wskazano tylko nazwę dostawcy usługi płatności elektrycznej oraz nr referencyjny, które nie pozwalają na powiązanie przedmiotowej płatności z (...) S.A. Wpłata ta nie została również uwzględniona w przedstawionym przez sprzedawcę energii zestawieniu. Sąd również nie znalazł podstaw do zasądzenia kwoty 260,79 zł tytułem opłaty za lipiec 2021r., gdyż fakt jej dokonania także nie znajduje potwierdzenia w zestawieniu przedłożonym przez (...) S.A.

58. Na uwzględnienie nie zasługiwały zarzuty pozwanej dotyczące częściowej zapłaty przez nią kosztów energii elektrycznej. Pozwana podniosła, że w dniu 24 sierpnia 2020 r. dokonała zapłaty z tego tytułu kwoty 237,59 zł, w dniu 3 lutego 2021r. kwoty 1.366,70 zł, zaś w dniu 9 sierpnia 2021 r. kwoty 1.112,94 zł. Na potwierdzenie dokonanych wpłat przedstawiła dowody w postaci potwierdzeń przelewów bankowych. Zważyć jednak należało, że powodowie dochodzili w niniejszym postępowaniu zwrotu kosztów energii elektrycznej za okres od kwietnia 2021 r. do grudnia 2021 r. W konsekwencji, dwie pierwsze wpłaty dokonane przez pozwaną w ogóle nie dotyczą należności objętych żądaniem pozwu.

59. Z kolei, wpłata w kwocie 1.112,94 zł wprawdzie została dokonana w okresie objętym pozwem, lecz pozwana nie wykazała jakich dokładnie należności dotyczy ta wpłata, w szczególności nie wykazała, że uiściła tę sumę tytułem

opłaty, której zwrotu żądają powodowie w ramach niniejszego powództwa. W tytule przelewu nie podano ani numeru faktury ani też okresu za jaki opłata została naliczona. W związku z tym nie sposób stwierdzić, czy przedmiotowa wpłata dotyczy należności objętych żądaniem pozwu czy też może należności za wcześniejszy okres.

60. Nadto, pozwana nie przedstawiła skutecznie wierzytelności z ww. tytułu do potrącenia z wierzytelnością dochodzoną przez powodów. W myśl art. 498 §1 k.c. gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Z treści wskazanego przepisu wynika, że przesłanką potrącenia jest wymagalność roszczenia przedstawianego do potrącenia. Roszczenie powódki jako stanowiące zobowiązanie bezterminowe mogłoby się stać wymagalne niezwłocznie po wezwaniu do zapłaty (art. 455 k.c.). Skoro zatem pozwana nie wezwała uprzednio powodów do zwrotu przypadającej od nich części uiszczonej opłaty za dostawę energii elektrycznej, to roszczenie pozwanej nie stało się wymagalne, co z kolei stało na przeszkodzie skuteczności potrącenia. Jednocześnie, wskazać należy, że wezwanie do zapłaty nie mogło być połączone z oświadczeniem o potrąceniu – oświadczenia te winny być złożone odrębnie. Należy podkreślić, że oświadczenie o potrąceniu może być skutecznie złożone dopiero po upływie terminu do zapłaty odpowiadającego kryterium niezwłoczności w rozumieniu art. 455 k.c. W konsekwencji, nawet w przypadku uznania, że pozwana podniosła zarzut potrącenia, okazał się on nieskuteczny wobec niespełnienia przesłanki potrącalności w postaci wymagalności roszczenia przedstawionego do potrącenia.

61. Jeśli natomiast chodzi o sposób rozliczenia należności, to zważywszy, iż w przedmiotowym lokalu, poza pozwaną, zamieszkiwały jeszcze inne osoby, a niemożliwe jest ustalenie ile dokładnie energii zużył każdy z mieszkańców (art. 322 k.p.c.), więc każdą z tych osób należało obciążyć nimi po równo. Bezsporne było, że do dnia 18 lipca 2020 r. w przedmiotowym lokalu pozwana zamieszkiwała wraz z dwojgiem dorosłych dzieci, a zatem za okres od maja 2019 r. do 18 lipca 2020 r. pozwana należało obciążyć jedynie 1/3 globalnej wysokości kosztów utrzymania lokalu. Natomiast, po powrocie powodów z zagranicy lokal zajmowany był przez pięć osób, stąd za cały pozostały okres należało od pozwanej zasądzić tylko 1/5 część sumy wszystkich opłat. Jak wynika z przedstawionych dowodów, suma kosztów utrzymania za okres od maja 2019 r. do 18 lipca 2020 r. wynosiła 5.942,04 zł, na co składały się: opłaty eksploatacyjne – 5.170,63 zł i opłaty za gaz - 771,41 zł. Jak wskazano powyżej pozwana powinna pokryć jedynie 1/3 część powyższej kwoty tj. 1.980,68 zł. Natomiast, suma kosztów należnych za okres od 18 lipca 2020 r. do stycznia 2022 r. wynosiła 13.776,66 zł, z czego opłaty eksploatacyjne wynosiły 8.691,36 zł, opłaty za gaz 4.015,59 zł, a opłaty za energię elektryczną 1.069,71 zł. Pozwana powinna partycypować w kosztach poniesionych w tym okresie w udziale 1/5, a zatem powinna zwrócić powodom kwotę 2.755,33 zł. Łącznie powodom należał się zwrot kwoty 4.736,01 zł.

62. Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 18 ust. 2 u.o.p.l. Sąd zasądził od pozwanej solidarnie na rzecz powodów kwotę 4.736,01 zł. Nadto, na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. Sąd zasądził od ww. kwoty odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Zważyć bowiem należy, iż przed wniesieniem pozwu, pismem z dnia 21 kwietnia 2022 r. powodowie wezwali pozwaną do zapłaty kwoty 15.034,13 zł w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. Nie ulega zatem wątpliwości, że w dacie wniesienia pozwu roszczenie w całej rozciągłości było już wymagalne.

63. W pozostałym zakresie na podstawie powołanych powyżej przepisów a contrario Sąd oddalił powództwo, o czym orzekł w pkt II. wyroku.

VI.

(koszty procesu)

64. O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. i zasądził od pozwanej, która przegrała w przeważającym zakresie niniejszy spór solidarnie na rzecz powodów jedynie część poniesionych kosztów w kwocie 865 zł, na co składały się: opłata sądowa od pozwu (400 zł), opłata za czynności fachowego pełnomocnika powodów

w wysokości połowy stawki minimalnej (450 zł) i opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł). Od powyższej kwoty na podstawie art. 98 § 1¹ k.p.c. zasądzone także odsetki ustawowe za opóźnienie.

65. W pozostałym zakresie – tj. co do połowy kosztów zastępstwa procesowego Sąd odstąpił od obciążania pozwanej kosztami procesu. Sąd miał przy tym na względzie relacje stron, a także wysokość uzyskiwanych przez pozwaną dochodów. Zważyć należy, iż pozwana przez wiele lat pozostawała z synem powodów w nieformalnym związku, z tego związku pochodzi syn D. (wnuk powodów). Po rozstaniu były partner nie dostarczał środków utrzymania na rzecz syna, a ciężar utrzymania jego i pozostałych dzieci spoczął wyłącznie na pozwanej.. Nadto, Sąd miał na względzie, że pozwana otrzymuje wynagrodzenie w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, z czego zobowiązana jest ponosić koszty najmu mieszkania. Tym samym obciążenie jej pełnymi kosztami zastępstwa procesowego byłoby sprzeczne z zasadami słuszności i mogłoby spowodować wyłącznie pogorszenie i tak złej sytuacji materialnej pozwanej i spowodować, że nie będzie miała wystarczających środków na pokrycie kosztów swojego utrzymania.